

погаи го тебе допраш'а
а си зема Сирѣка Цована
а го зема, па си го огува
огува неговата шапка.
а опреи Сирѣка Цована
ма му дади неговата ќерка
и му даде неговото Царство.

1002
X 23

оп.
№ 113

IX.

Младене море Младене,
Младен на Милия говори.
Милице мила Загорко
Враќа ка' се с' тебе земаме
Ни ме отведе на госте
Ни ти роди мидрско зѣте
Ни нивата па пеница
Ќе да те моме нападиме.
А Милия е догетано
Па се омила, омила
и бѣло се преметна
К'уде с' Младена на госте
У нивна стара роднина.
Па Појдр'а да си идат
Мина'а поле широко
Стигна'а Гора Зелена

Младен на Милия говори.
Милице мила Загорко
А окни моме, та Загорко
Ни за едно грло с' три ша
А Милия си му говори:
Младене море Младене,
несметам море да подем
Мая е Гора Ајдушка
У ајдуци е Никола
Цо ме нај-напредъ заиска
Сака ме, негадо'а ме
Краднаме, неукраднаме
Лага ме, не изгатаме.
А Младен си го говори:
Аку дојде, нека дојде
И она мила и ја мила
И она Подр'а и ја Подр'а
И она сабид'а и ја сабид'а.
И Милия могај Загорко
догуча си ја е Никола
Меза мая Гора Зелена
Па ги срѣтна на пеница
и се 'вана'а с' Младене
тригнии се би'а бори'а
три лакти Зелена избр